

Een krant met een gouden rand

Het is bijna 2 maanden geleden dat ik naar Amerika vertrok. Het voelt nog alsof het gisteren was. De hele reis en de bijbehorende ervaringen maakten mij een vele opzichten een beter persoon.

Ik werd een betere moeder. Ik leerde loslaten en vertrouwen dat het goed zou komen ook zonder dat ik thuis was. Dat ze dan 3 x in een week friet hebben gegeten moet je gewoon voor lief nemen.

Ik werd een betere leerkracht, want mijn coöperatieve vaardigheden werden dusdanig uitgebreid en verbeterd dat ik mijn lessen voor de kinderen nog beter kan organiseren. In het onderwijs stopt het leren nooit.

Ik werd een betere collega. Ik kreeg zoveel tools om iedereen te kunnen helpen lessen coöperatief te maken dat mijn zelfvertrouwen daardoor enorm steeg.

Ik werd een beter mens. Ik leerde dat ik alleen op reis durfde. Ik leerde dat ik best goed Engels sprak. Ik leerde dat ik makkelijk nieuwe contacten maak. Ik leerde dat onderwijzen in de hele wereld heel anders gaat en dat wij eigenlijk niet mogen klagen. Ik leerde dat we allemaal bijzonder zijn om wie we zijn.

Daarom deze krant met een gouden rand (voor mij maar ik hoop ook voor jullie). Veel lees plezier en ook dit schooljaar ben ik er weer voor vragen, tips en trucs. Heb je zelf iets heel goeds bedacht? Schroom dan niet en deel het met elkaar. Samen bouwen we dan aan beter onderwijs en dat is toch waarom we hier zijn.

IN DIT NUMMER

Een krant met een gouden rand .	1
Dag 1.....	2
Binnen/Buiten Kring.....	3
Een koffer vol verhalen	4

INTERESSANTE LITERA- TUUR

- Goed van Start
- Coöperatieve Leerstrategieën
Research, principes en de praktische uitwerking
- TeamBouwers
- KlasBouwers

Dag 1

Laat me ze even voorstellen.

Achter mij staan van links naar recht.

Wouter, Peter, Moniek en Brenda

Om 7.50 verlaat ik, iets wat gespannen mijn hotel. Ik heb al 10 keer gecontroleerd of ik al mijn papieren bij me heb. Onderweg naar het Hilton voel ik me echt nerveus worden. Zou een kind zijn eerste schooldag ook zo beleven? Of is het niet alleen de eerste schooldag, maar bekruipt hem of haar dit gevoel na iedere zomervakantie? Ik hoop van niet. Aangekomen bij het Hilton hoef ik alleen maar de drukte te volgen. Ik ga een gang links in, omdat de pijl op het bordje me daarheen wijst. Ik kan mijn ogen bijna niet geloven. Het lijkt wel een soort Kermis. Een Kermis van boeken en tools voor in je klas. Kagan heeft werkelijk voor elk moment in je klas een boek geschreven of een oplossing bedacht in de vorm van een tool. Tools voor zowel op de computer als bijv dobbelstenen met beginwoorden voor goede vragen. Ik ga opzoek naar de in check balie voor Kagan Structures Level1. De langste rij, ik was er al bang voor. Na een lange tijd wachten ben ik aan de beurt. Met de Amerikaanse vriendelijk word ik welkom geheten. Geloof me je voelt je meer dan welkom. Een soort speciaal. Iedereen begroet je en zegt dat hij of zij zo blij of bevoorrecht is om je te ontmoeten. Ik lach dan steeds vriendelijk en zeg nice to meet you to... Er wordt druk gezocht naar mijn papieren. Niet te vinden. Er komt zelfs versterking bij. Dan worden mijn papieren nog eens goed onder de loup genomen. Ik vind het bijna net zo spannend als bij de douane

meneer. Laurie Kagan komt erbij. Zij zegt de verlossende woorden. Oh je bent internationaal, we hebben een speciale incheckbalie voor Internationale mensen. Laat me je er heen brengen. Pfieuw het komt dus goed. Bij de Internationale balie krijg ik mijn badge, lunchbonnen en wordt mij verteld waar mijn training is. Ik mag bij Tom, hun beste trainer. Onzichtbaar doe ik een vreugde dansje. Ik val (alweer) met mijn neus in de boter. In Nederland kreeg ik de beste trainer en nu weer. Onderweg naar mijn lokaal kom ik mijn Nederlandse trainer tegen. Die heel haar team aan mij voorstelt. Dan tikt ze Spencer Kagan aan. Kijk Kagan dit is de winnaar van Nederland. Hij schudt mijn hand en we gaan op de foto. Ik ben een beetje stil van heel het gebeuren.

De training is leerzaam dag 1. Hoewel ik veel herken hoor ik ook nieuwe dingen. Nieuwe dingen die ik in Nederland direct kan toepassen. Daar hou ik van.

Aan het einde van dag ben ik uitgenodigd op de Internationale receptie. Waar we ervaringen van over de hele wereld met elkaar uitwisselen. Door deze eerste dag is mijn reis al voor 100% geslaagd. Wat een totaal andere wereld hier. Waren Nederlands ook maar wat meer spontaan. Niks is hier te gek, niemand vindt iets van een ander gek. Tolerantie noemen wij dat met een mooi woord. Maar mij Nederlands kunnen nog veel leren van de Amerikanen.

Binnen/Buitenkring

Nee, is dat de wekker? Mijn hele lijf smeekt om meer slaap. Ik de verte hoor ik echt het geluid dat ik herken als mijn wekker. Licht protesterend kom ik mijn bed uit. Loop naar de andere kant van de kamer en zet de wekker uit. Bijna automatisch loop ik terug naar mijn bed, waar ik bijna weer in kruip. Toch besluit ik heel wijs om onder de douche te stappen. Training dag 4 komt eraan. 5,5 Uur daarvoor stapte ik pas in bed. Je kunt het vast niet geloven, maar het was elke minuut te laat naar bed gaan waard. Gisteren was training dag 3 die ze ook wel Disneyday noemen. Omdat we maar tot 13.00 training hebben, is er s middags de mogelijkheid om Disney te bezoeken. Dat doen we dan natuurlijk ook. Samen met de andere Nederlandse mensen vertrek ik naar Disney. Een immense parkeerplaats doemt op, als we door de toegangspoort binnen rijden. Vanaf rij 417 waar we kunnen parkeren rijden en treintjes naar de ingang van Disney. Eerst moeten we het water over. We kiezen ervoor om met de boot te gaan. Hoe gaaf is dat. Om 15.00 lopen we Disneyland binnen. Ik kan niet met woorden beschrijven hoe magisch de wereld is die we binnen lopen. Werkelijk elk hoekje en detail is af. Over alles is nagedacht. Ik kijk mijn ogen uit. Disney is net als Kagan het moet precies zijn.

Management tips deel 1:

- ◆ Vaste looproute (kinderen houden van voorspelbaarheid)
- ◆ Kleuters kun je ook vanuit hun team in tweetallen op de grond laten werken (met schouder- of oogmaatje)
- ◆ Muziek gebruiken in de klas. 60BPM (zonder tekst) voor individueel werk zoals verhalen schrijven, lezen, verslagen maken, tekenen enz. 120BPM binnenkomst of vertrek muziek, bewegen door lokaal, opruimen, spullen klaar leggen, start en stop teken.
- ◆ Klaar activiteiten denk dan eens aan een team challenge passend bij het doel van de les

Een koffer vol verhalen...

Met dezelfde kater als waarmee ik ging slapen werd ik vanmorgen wakker. Ik kan me niet herinneren dat ik het ooit jammer heb gevonden dat een schoolweek (waarin ik zelf de leerling was) voorbij was. Hoe anders is dat nu. Ik voel een soort van heimwee. Deze week was zo overweldigend, zo leerzaam, nog zoveel meer.

Natuurlijk was ik al overtuigd van de kracht van Kagan's structuren. Maar als je hem dan zelf over zijn levenswerk hoort praten dan is dat bijna ontroerend om te zien. Hij bekeek lesgeven vanuit een ander perspectief, waardoor de betrokkenheid en de efficiëntie vele malen groter werd. Hij zei " waarom zou je 1 kind het antwoord laten geven, als ze allemaal kunnen antwoorden?" Dat is precies wat wij doen als we structuren gebruiken in de klas. We zorgen ervoor dat iedereen het antwoord mag geven, of juist meteen feedback krijgt als dat nodig is. Ga maar eens terug in gedachte naar je eigen tijd op de basisschool. Weet je nog dat je juf (waarschijnlijk je juf want mannen waren toen ook al in de minderheid) een vraag stelde en er vingers de lucht in gingen. Ik was altijd die vinger met het geluid erbij. Je kent ze wel, kies mij kies mij. Misschien was jij wel diegene die juist geen antwoord wilde geven en je probeerde te verstoppert. De leerkracht liet een kind antwoord geven. De kinderen zonder vingen omhoog waren opgelucht, omdat ze niks hoefden te zeggen. Die met wel een vingen in de lucht, waren teleurgesteld omdat ze niet mochten antwoorden. Soms was je juf vals en koos ze je toch, terwijl je geen vinger in de lucht had. Vreselijk hè,

voelde dat. Je keek wanhopig om je heen, naar je klasgenoten. Help me, help me.

Deze situatie moeten we allemaal toch niet meer willen. Op de Arenberg is de kans klein dat een kind in één van beide situaties terecht komt. Daar werken we niet zo. We werken met coöperatieve structuren die kinderen zichzelf beter laten ontwikkelen. Het positieve neveneffect is ook nog dat de sociale vaardigheden getraind worden. Denk aan op je beurt wachten, om hulp vragen, coa-

Escape chips

Kinderen met een autistisch spectrum stoornis of kinderen met ernstige gedragsproblemen kunnen heel veel moeite hebben met coöperatief leren. Dat is geen reden om het niet meer te doen. De maatschappij vraagt ook van deze kinderen een bepaalde sociale betrokkenheid. Wat je welk kunt doen om deze kinderen te helpen is het geven van escape chips. Zo'n chip kunnen ze dan bij een structuur aan de leerkracht geven en dan doen ze die niet mee. Afhankelijk van het aantal structuren op een dag kun je het kind de mogelijkheid geven er 1 of 2 x per dagdeel niet aan mee te doen.

Je doet dit echt alleen als het niet anders kan. Dit gaat altijd in overleg met duo partner en graag ook met mij. Wellicht kunnen we samen eerst een andere tussenstap vinden.

Chen ipv van voorzegggen enz. Het cadeautje in het onderwijs dat niks kost is coöperatief leren van Spencer Kagan. Ik kan het echt iedereen aanraden. Waarom dan mijn kater? Omdat ik het echt jammer vond dat het voorbij was. Mijn koffer met verhalen nam ik mee, maar uitgeleerd was ik nog zeker niet.

Volgend jaar wil ik weer. Hoe? Dat weet ik nog niet. Al moet ik een heel jaar lang cup cakes verkopen. Ik zal alles doen om verder te mogen leren. Mezelf beter te bekwamen zodat ik anderen mee kan nemen in mijn enthousiasme.

De enige plek waar iedereen kan en mag groeien is het onderwijs.

SCL

Tamara Kamman

Telefoonnr0650271520

E-mailadres:

t.kamman@dewaarden.nl

